

ПрАТ «Ветропак Гостомельський склозавод»

Історичний екскурс

Одне з найдавніших виробництв серед склозаводів України. основотворче підприємство Гостомеля. Його історія сягає в далекий 1912 рік. Саме тоді в липні-жовтні Київське губернське правління розглядало справу “Про дозвіл київському купцю другої гільдії Шамі Гершковичу Гіберману на будівництво скляного заводу в містечку Гостомель Київського повіту на землях дворянина Василя Красовського”. Зберігся важливий документ — дозвіл на будівництво заводу. Так, у “Протоколі Сопещательного присутствия врачебного отделения Киевского губернского правления” від 29 вересня 1912 р. за №295 записано: “Выслушав доложенное, Сопещательное присутствие врачебного отделения соглашается на устройство купцом Гиберманом в м. Гостомль сгекляного завода, но только с тем условием, чтобы находящаяся вблизи речка Ирпень не была загрязнена заводом”. Уже тоді дбали про екологію, забруднення навколишнього середовища. В іншому документі — Рапорті Київському повітовому справнику записано, що цей завод “будет находиться в закрытой лесом местности вблизи речки “Ир пень” и отстоять от ближайших жилых и нежилых построек крестьянина м. Гостомля Григория Любухина в 140 сажнях’ .

Окрім креслень заводу, які вимагали від прохача, тобто купця другої гільдії Ш. Гібермана, потрібно було надати дані про передбачуване відкриття заводу. У переліку запитань цього документа є, зокрема, й такі: скільки робітників працюватиме, у чому полягає виробництво, чи є для робітників житлові приміщення і які, чи є протипожежні заходи тощо. Прохач Гіберман повідомляв, що очікувана кількість працюючих — 1412 осіб, виробництво буде скляне, житлових приміщень для робітників не буде. На заводі мали бути: пожежний насос, два бачки і десять залізних відер.

Вражає своєю деталізацією копія договору оренди землі під забудову склозаводу між землевласником дворянином Василем Івановичем Красовським та київським купцем другої гільдії Ш. Г. Гіберманом, засвідчена нотаріусом. Ось витяг з цього документа: “Василий Иванович Красовский отдал в арендное пользование Гиберману три дес. земли в черте сказанного имения м. Гостомеля... причем границы отдаваемой в аренду земли, мерою три дес., владельцем и арендатором на месте осмотрены. Срок аренды определяется двенадцатилетний”. На отдаваемой в аренду земле Гиберман имеет право устроить стеклянный завод, заводскую лавку, склады и всякаго рода необходимые для завода строения как жилые, так и нежилые и в течение арендного срока пользоваться землей по своему усмотрению”.

"... Необходимые разрешения на устройство стекольного завода и открытие заводской лавки и складов Гиберман обязуется ходатайствовать сам лично и всякую ответственность за несчастные случаи, могущие произойти на заводе с рабочими, принимает на себя Гиберман, как владелец завода, является ответственным при всех обстоятельствах, могущих касаться завода".

Спочатку на заводі виготовляли сортовий посуд. Кількість робітників становила близько 400 осіб.

Як основний вид сировини використовували кварцовий пісок (його видобували з місцевого кар'єру), як паливо — деревину й торф. На заводі на той час виготовляли склянки, графини, медичну тару, лампове скло. Саме тоді заклалися підвалини нинішнього успіху заводу. Із покоління в покоління родинні трудові династії передавали секрети своєї майстерності.

Після Жовтневої революції підприємство стало працювати як кооперативне. Під час Громадянської війни з 1919 до 1923 рр. склозавод не функціонував. Лише в травні 1923-го підприємство випустило першу продукцію.

У 1928 році завод перейшов на рідке паливо. На початку 30-х було розпочато спорудження основного скловарного цеху та адміністративного корпусу.

Етапи реконструкції

Запровадження машинного виробництва скла стало помітним революційним кроком у скляній промисловості. При цьому в багато разів зросла продуктивність праці. У 1937 році на заводі (уперше в Україні) було впроваджено напівавтоматичні лінії ВШМ для виробництва пляшок місткістю 0,25 л.

Наприкінці 40-х — початку 50-х було проведено технічне переозброєння виробництва. На заводі змонтовано секційні автоматичні машини типу АВ-2 та АВ-4, які поступово витісняли ручну працю. Тоді підприємство виготовляло склотару для парфумерії та пляшки.

Із 1960-го завод спеціалізується на виготовленні парфумерної склотари. У 1961 році підприємство було газифіковане, збудовано нову компресорну станцію.

На початку 1970 року завод мав у своєму розпорядженні три ванні печі, на яких було встановлено сім машинних ліній АВ-4 та одну АВ-6. За п'ять років до ладу став ще один цех з ванною піччю і встановлено піч прямого нагріву та машинна лінія АВ-6.

У 1975 році було змонтовано й стали до ладу дві машинні лінії ІС-6- 2 імпортного виробництва з автоматичними лініями контролю й упаковки. Потужність підприємства зросла до 65 млн. штук виробів зі скла на рік. Розпочалася і реконструкція заводу, на яку було асигновано 17 млн. карбованців. На той час це були величезні кошти.

В. Рекунов

Слід віддати належне тодішньому директорові підприємства — В. І. Рекунову, він доклав значних зусиль для того, щоб на заводі та й у самому селищі розпочалася нова ера. Віктор Ілліч та місцеве й обласне партійне керівництво зуміли “достукатися” до тодішніх вищих державних функціонерів і “проштовхнути” питання капітальних вкладень. Велика шана і світла пам’ять Вікторові Іллічу Рекунову, а також подяка і побажання доброго здоров’я Леонідові Миколайовичу Бірюкову та Нелі Олександрівні Товстенко, які зуміли зробити на ті часи майже неможливе — добитися значних валютних капіталовкладень від Москви й закупити імпортне обладнання.

До речі, у 1979-му тут було освоєно випуск поліетиленової плівки, а з листопада 1981-го — рідини для зняття манікюрного лаку (французька лінія “Соріс”, яка давала можливість отримувати продукцію вартістю 4300 тис. карбованців на рік).

Усе це дало змогу Гостомельському склозаводу стати високо механізованим та рентабельним підприємством, одним з найкращих в Україні. Із 1975 по 1985 рр. тут знову було проведено реконструкцію і розширення виробництва.

В 1983-85 рр. став до ладу новий цех з виробництва склотари з п’ятьма шестисекційними машинами (нині дільниця №3) та новий складальний цех потужністю 150 тон шихти на добу.

У 90-х запроваджували різноманітні законодавчі нововведення. Це допомогло заводу стати одним із перших в Україні орендним підприємством (1990), а згодом — акціонерним (1993).

Багато для становлення заводу зробили брати Гіриники. Андрій Гірник керував українським підприємством ще до його придбання компанією Ветропак в 2006 році й зіграв важливу роль в його успішній інтеграції в групу Ветропак. Кваліфікований хімік, він керував підприємством в складні фінансові періоди і перетворив його на найбільший і найсучасніший склозавод в Україні. Зараз він налічує 630 працівників і генерує чистий дохід в 1 345,5 млн грн (на кінець 2015г.). "Андрій Гірник побудував міцні зв'язки між українською і швейцарською корпоративною культурою, завдяки яким ми б не змогли досягти наших спільних цілей", — зазначив Клод Корна, Голова правління групи Ветропак. "Ми б хотіли подякувати його за багаторічну плідну співпрацю і побажати усього

найкращого в житті...»

[А.П. Гірник](#)

До 1991 року на Гостомельському склозаводі на дев'яти склоформуючих автоматах ІС-6-2 виробляли парфумерну склотару, що становило 45% її потреби в Радянському Союзі.

Виробничі потужності в даний час

З переходом до ринкової економіки у 1992 році було освоєно виробництво пляшок для “Пепсі-коли”, а в 1993- му — медичної склотари. У 1994 році почали виготовляти пляшки для алкогольних напоїв. Нині підприємство є найбільшим виробником скляної тари не тільки в Україні, а й світі. Сьогодні Гостомельський склозавод — у вісімці групи Ветропак, інші заводи розташовані на території Швейцарії, Австрії, Чехії, Словаччини та Хорватії.

З печі (виробництва Techglass і Horn) і 8 машинних ліній забезпечують продуктивність 840 тон скломаси на добу (з них 220 тон - біле скло, 240 - коричневе та 380 - зелене).

На технологічних лініях встановлені автомати контролю DHG виробництва Emhart Powers; Multi 3, MCAL, CO, TTL, M1 виробництва MSC & SGCC. Продукція ПрАТ «Ветропак Гостомельський Склозавод» відповідає міжнародному стандарту якості ISO 9001:2000, також вводиться стандарт HASSP. Освоєно технології press and blow (PB), blow-blow (BB) і narrow neck press and blow (NNPB).

Зелене, оливкова, коричневе та прозоре скло для вина, шампанського, горілки та коньяків, пива, мінеральної води та інші. Партнери підприємства: всесвітньо відомі компанії InBev, Carlsberg, SABMiller, Heineken, Оболонь, Nemiroff, Хортиця, Олімп, Coca-Cola, Henkell, SPI та інші.